

Banken, det ærede Medlem af det andet Ting Hr. Rytter, op og sagde, at han troede ikke paa Andelsbankens Genrejsning. Da sagde jeg til mig selv: Nu kan du lige saa godt rejse hjem, for nu er der ikke noget at gøre; naar den Mand, der nu sidst har været Formand for Banken og har været den, der lukkede den, staar frem og siger, at han ikke tror paa dens Genrejsning, saa er dette Arbejde besværliggjort i en saadan Grad, at det vistnok vil være umuligt. Hvorfor Forsøget blev gjort, ved jeg naturligvis ikke, men jeg synes ikke, at Genrejsningsmændene, de, som er gaaet i Brechen for Genrejsningen, kan være særlig glade ved denne Udtalelse af Bankens Formand, og jeg tror heller ikke, de kan være særlig glade ved, at der har rejst sig saa stærk en Diskussion om Banken. Havde Diskussionen derimod været ført paa samme Maade som den, den ærede Ordfører for Venstre her i Tinget (Maegaard) lagde for med, saa tror jeg, Sagen vilde have været vel tjent dermed. Det er jo ikke fri for, at der har været rejst Ministerstorm paa denne Sag. I Gaar begyndte man saa smaat at tale om Dagsorden i Folketinget, og var der sket noget saadant, vilde det naturligvis have været med en vis Hensigt. Og den Kritik, der har lydt om det, der er foretaget fra Erhvervsministerens Side, har naturligvis ogsaa haft en Hensigt: Nu plejer man almindeligvis, naar der er et eller andet, som man synes ikke rigtig er, som det bør være, at sige: det skal du gaa langt ud paa Landet med, inden du faar nogen til at tro paa det. Jeg vil nu imidlertid sige til dem, der har været med til at rejse Kritik paa dette Omraade, at de skal vogte sig for at gaa ud paa Landet med denne Sag; og jo længere de kommer ud, des værre gaar det. Landboerne forstaar nemlig saa udmærket godt at vurdere det, der er sket her, at vurdere de Bestræbelser, der har fundet Sted, først for at Sammenbrudet ikke skulde ske, og siden for at dets Virkninger kunde blive saa milde som muligt. Hvis man bilder sig ind, at man skyder paa Ministeren i dette Tilfælde, saa vil man snart opdage, tror jeg, at man har spændt Buen for stramt, at man skyder over Maalet, skyder ved Siden af. Man rammer ikke Ministeren, men man rammer derimod de Mænd, der har staaet i Ledelsen for denne Bank, de Mænd, der staa i Ledelsen for de Organisationer, som ikke vil være med til at betale deres Skyld; det er dem, man rammer; ikke Ministeren.

Jeg skal slutte med at sige det samme,

som den ærede Ordfører for Venstre sagde i sin Indledning: takke Ministeren for den Maade, han er optraadt paa overfor Andelsbanken, og takke for Lovforslaget, idet jeg anbefaler det til en meget hurtig Behandling i dette høje Ting.

Piper: Det Lovforslag, der her foreligger, skyldes jo, at vi efter sidste Rigsdagssamlings Afslutning blev Vidne til Andelsbankens Sammenbrud, og at Statsministeren — i Lighed med tidligere Tilfælde — udstedte en foreløbig Lov for at forhindre, at der straks kunde skrives ind og rejses Krav mod Banken.

Den af den højtærede Statsminister udstedte Lov var ganske i Overensstemmelse med den, der blev vedtaget af Rigsdagen angaaende Diskontobankens Likvidation. Sagen saa efter dette ret simpel ud; den Form, Ministeren havde valgt, var overensstemmende med, hvad Rigsdagen tidligere havde vedtaget, og man skulde derfor synes, at Sagen kunde have passeret hurtigt gennem Rigsdagen. Naar den imidlertid er trukket ud, skyldes det, at der er Kræfter blandt Andelsbevægelsens Folk, som ikke har kunnet slippe Haabet om at genrejse Andelsbanken. Man kan godt forstaa, at det, man holder af, vil man nødig slippe, og det kan jo altsaa ogsaa motivere de Bestræbelser, der har været fremme i saa Henseende. Disse Bestræbelser har imidlertid ikke hidtil været kronet med synderligt Held; det ser ud, som Tilliden til Andelsbanken ikke er nem at genopvække, efter hvad der er passeret.

Den Udsættelse, vi har haft af denne Sommerrigsdagssamling, skyldes jo, at man har villet give de Mænd, der repræsenterer Indskyderne, Lejlighed til at forsøge, om Banken kunde blive genrejst. Tiden har været for knap dertil, men da det paa den anden Side vel vilde være uforsvarligt at udsætte Rigsdagens Samvær paa Uger, er man i det andet høje Ting blevet enig om nu at afslutte Sagen med Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag, der er enstemmigt vedtaget af det høje Folketing, og som er enslydende med den af Ministeren udstedte Lov, dog med Tilføjelse af en § 7, ifølge hvilken der skal nedsættes et Rigsdagsudvalg, som stadig kan følge Sagen. Ved denne Tilføjelse til Loven aabner man Mulighed for en fortsat Bestræbelse for at genrejse Banken, og man giver tillige Udvalget Lejlighed til at søge opklaret, hvad der ikke i indeværende Rigsdagssamling lykkedes at faa belyst vedrørende hele denne Sag.